

Ved Folketingsmanden for Hjørring Amts 3dje Valgkreds (Jungersen) er modtaget et Andragende fra Beboere af Uggerby Sogn om, at den derværende Bi-Redningsstation forandres til en selvstændig Redningsstation.

Ved Folketingsmanden for Sorø Amts 1ste Valgkreds (Zahle) er modtaget et Andragende fra Enkefru Schiøttz-Jensen om Eftergivelse af det hendes afdøde Mand, praktiserende Læge paa Fuur. L. C. L. Schiøttz-Jensen, i sin Tid af Statskassen ydede Etableringslaan.

Disse Andragender ville blive tilstillede Finansudvalget.

Ved Folketingsmanden for Ringkøbing Amts 4de Valgkreds (Svendsen) er modtaget et Andragende fra Vinderup Borger- og Haandværkerforening om Afholdelse af en ugentlig Retsdag i Vinderup.

Andragendet vil blive tilstillet Udvalget for Andragender.

Den første Sag paa Dagsordenen var:

Anden (og sidste) Behandling af Statsrevisorernes Betænkning angaaende Statsregnskabet for Finansaaret 1897—98.

(Første Behandling findes i Tidenden Sp. 1596 ff.)

Sagen sattes under Forhandling.

Ordføreren (Oscar Hansen): I forrige Samling, saavel som i denne har jeg til- ladt mig at spørge den højtærede Minister, hvorvidt Ministeren vil være villig til at forelægge Lov om Oprettelse af en Regnskabsret. Ministeren har stadig saavel i forrige Samling som i denne erklæret: Nej. Det er saa meget des mere beklage- ligt, som hele vor Økonomi efter Grund- loven er bygget paa, at en Regnskabsret kommer til Stede. Det var Forudsætningen i 1849, og man vedblev at arbejde under denne Forudsætning. Mænd som Fenger, Tscherning, Alfred Hage, det daværende Medlem af Rigsdagen, vedbleve, saa længe de virkede i Rigsdagen, at have denne Sag for Øje, og hvis man kunde forud- sætte, hvad jeg ganske vist ikke gør, at den højtærede Minister havde gennemlæst de Forhandlinger paa Rigsdagen, der ved- røre Statsrevisionens Anliggender, vilde den højtærede Minister have set, at man

stadig har haft Opmærksomheden henvendt paa denne Sag. Fællesforfatningsloven af 2den Oktober 1855 § 55 foreskriver Op- rettelse ved Lov af en Regnskabsret, og i 1860 finde vi i Departementstidende, at Finansministeriet har nedsat en Kommis- sion, som bestod af samtlige General- decisorer og Overfinansbogholderen og en Del andre Mænd og som havde de to Opgaver, for det første at tilrettelægge Betingelserne for en Regnskabsrets Ikraft- træden og for det andet at ordne Regn- skabsvæsenet, indtil Regnskabsretten var traadt i Virksomhed. Det er altsaa ikke noget nyt som kommer frem. At det ikke da blev til noget, ligger jo ganske simpelt i, at først ydre, senere indre Uroligheder have rettet Opmærksomheden og medført Kræfternes Anvendelse paa ganske andre Punkter. Men da vi nu ere i en fredelig Tilstand, saaledes som det jo er for Øje- blikket, er det dog ikke uberettiget at spørge den højtærede Finansminister, hvor- ledes det staar med denne Sag, der som sagt altid har været Forudsætningen for vort økonomiske Liv. Vi finde ikke i nogen som helst af Europas Forfatninger, selv de mest konservative, saadanne For- hold som her i Danmark, Forhold, hvor Revision og Decesion fungere under Ad- ministrationen, Forhold, hvor Administra- tionen anviser Udbetaling af Beløb paa Finanshovedkassen; selv Forfatninger, som ikke kunne kaldes yderst fremskredne, have Bestemmelser om, at man gennem de almindelige Domstole kan drage en Minister til Ansvar for de Fejlgreb, han begaar ved Benyttelsen af Bevillinger, eller naar han gaar udenfor Bevillingerne. Det er som sagt, dog ikke urimeligt, at man benytter en Stilstandsperiode i Landet til at søge at faa Ministeriet til at interessere sig for at arbejde paa Fuldkommengørelsen og Fuldstændiggørelsen af det økonomiske Grundlag for Statshusholdningen. Nu siger den højtærede Minister ganske vist: Nej, han vil ikke. Naturligvis er det meget beklageligt; det vilde dog være end mere beklageligt, hvis vi saa, at Ministeren paa de Punkter, hvor han har erklæret sig villig til at arbejde positivt, kom længer frem, men det viser sig jo, at selv paa saadanne Punkter standser Ministerens Arbejdskraft i det Øjeblik, han ser, at en Sag medfører Vanskeligheder, og en Regn- skabsrets Oprettelse vilde vel ogsaa nok medføre Vanskeligheder. Der er dog ingen Tvivl om, at hvis man stadig vedbliver at henlede Ministerens Opmærksomhed paa, at denne Sag maa ordnes en Gang, vil